

GRIGORE G. PEUCESCU

Director politic

ABONAMENTELE

SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:

In tara pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in strainatate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE INCEPLA SI IEA FIE-CAREI LUNI

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3

10 BANI NUMERUL

MANUSCRITURILE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU

Proprietar

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Eastern Agency, Constantinople*
Kavakey Deirmen Han, 36 Galata.

Anunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anuciuri
si reclame pe pagina treia 2 lei linia

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

RUPEREA NEGOCIERILOR CU TURCIA

JUSTITIE PENTRU TOTI

CONSERVATISMUL SI LIBERTATEA

Un savant s'un poet colectivist

POLEMICA INTRE ZIARELE RUSESTI SI CELE GERMANE

MIZERIILE LONDREI

VELUL ALBASTRU

RUPEREA NEGOCIERILOR CU TURCIA

Cum stam in relatiunile noastre comerciale si vamale cu Turcia? Iata cestiunea pe care o pun zilnic multi comercianti fara ca guvernul se dea nici un raspuns hotaritor.

Cu toate acestea cestiunea merita toata atentiunea; comerțul nostru cu imperiul otoman are destulă însemnată în privința unor articole de esportatiune ca făina, lemnele, spiritul și altele mai secundare. Astăzi războiul vamal, pe care guvernul nostru l-a început prin a atâta ușurință, contra unui stat cu care era interesul nostru d'a trăi în bună înțelegere, a paralizat aproape cu totul un deosebit ce era sigur pentru unele ramuri ale producției noastre.

Cauza principală care a contribuit la ruperea negocierilor cu Turcia pentru încheierea unei convențiuni de comerț, pare a fi fost pretențiunea guvernului român d'a nu acorda Turciei clauza națiunii celei mai favorizate de cât într'un mod limitat. Să știe că acest sistem este baza pe care s'a încheiat convențiunea comercială cu Elveția și înțelegerea provisorie cu Franța. Delegatul român avea în adevăr mâinile legate în această privință, căci legea votată în ajutorul închiderii corpurilor legiuitoare, nu autoriza pe guvern d'a încheia aranjamente provizorii de cât pe baza tratatului existent cu Elveția. Dar era natural că această restricțiune, pe care guvernul o ceruse singur de la parlament, se nu poată fi aplicabilă cu succes în negocierile cu Turcia, căci cu dânsa lucrurile stau cu totul altfel de cât cu Elveția și chiar cu Franța. Pe când Elveția avea interes să se deschiză un deosebit pe valea Dunării pentru produsele sale manufacturale și nu avea nici un motiv temeinic pentru a admite limitarea clauzei națiunii celei mai favorizate propusă de România, Turcia este din contra în pozițiune d'a ne impune condițiuni grele, fiind că știe că avem nevoie de deosebit, prin cari să înlocuim pe acele ce ne lipsesc, în urma războiului vamal cu Austro-Ungaria.

Era dar firesc ca Turcia să se folosească de situațiunea favorabilă pe care o avea în fața guvernului român, în negocierile ce avură loc la Constantinopol, și să ridice tot felul de dificultăți cari au avut ca rezultat final ruperea negocierilor. Dar pe lângă acest motiv, guvernul otoman avea și un altul care a contribuit mult pentru a îngreui mersul negocierilor. Turcia voește și dânsa a stabili o bază nouă pentru relatiunile ei comerciale cu celelalte puteri. Pentru a ajunge la acest scop ea caută

a să folosi de convențiunea comercială cu România și voește a să servi de dânsa, ca de o *convențiune-tip* pe baza căreia va putea să trateze mai în urmă cu alte state.

Să vede dar că Turcia procede cu noi precum am procedat noi cu Elveția. Precum noi voim să ne servim de convențiunea încheiată cu Elveția ca bază pentru negocierile noastre viitoare, ast-fel sublima Poarta, cunoscând că de la noi poate obține condițiuni mai bune, voește să facă din convențiunea ce va încheia cu guvernul român un precedent, pe care să-l poată opune celor cu cari negociază în viitor și chiar unor puteri cu cari negociază în acest moment.

Guvernul nostru ar fi trebuit să înțeleagă această situațiune înainte d'a să pună pe picior de resboiu vamal cu imperiul otoman. Atunci ei nu s'ar fi spus la înfrângerea diplomatică pe care au suferit-o, cu toată pretinsa dibăcie întrebuintată de d. Dimitrie Sturza și cu toate relatiunile amicale pe cari simpaticul diplomat le avea cu unii din mari demnitari ai imperiului otoman, din timpul când fusese ministru plenipotențiar al țerei la Constantinopol.

Pentru a masca nereușita lor, guvernul nostru a răspândit șgomotul că ruperea negocierilor cu Turcia a fost produsă în parte prin intervenirea rēu-voitoare a unor puteri ce erau interesate a ne lovi pe tărîmul economic și comercial. Chiar noi, cu alți confrăți din presa independentă, am fost induși în eroare de această manoperă și am relatat șgomotele sub toată rezerva. Dar astăzi aflăm că nereușita guvernului în cestiunea negocierilor nu se poate atribui intervenției a nici unei puteri, ci ușurinței cu care ministrii noștri au procedat în campania lor pseudo-protecționistă. Singura putere care putea să aibă un oare-care interes d'a pune bețe în roate diplomaților noștri la Constantinopol era Austro-Ungaria.

Cu toate acestea, ambasadorul Austriac, baronul de Calice, era absent în tot timpul cât au durat negocierile la Constantinopol și se știe că în genere, nu se încredințează asemenea misiuni delicate unor însărcinați de afaceri.

Să nu vie dar oficioșii noștri să ne zică că nereușita negocierilor cu Turcia a fost produsă prin influența streine. Ea este numai rezultatul nepriecăriei și al imprudentei guvernărilor noștri.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Viena, 4 August. — O depeșă din Temeșvar raportează că un detașament de soldați români din Venciorova a trecut la 4 August rîul Bahna, a intrat în teritoriul unguresc și a ocupat un loc pînă atunci neutru.

Intervențiunea comisarului de poliție pe lângă comandantul detașamentului român a rămas fără rezultat.

A doua zi comandantul de corp Begenfeld a venit la fața locului însoțit de un judecător; dar românii evacuaseră deja teritoriul unguresc. S'a dressat un proces verbal pentru violarea aceasta de teritoriu.

Heidelberg, 4 August. — În toastul ce a ridicat în sănătatea Imperatului Wilhelm, Marele duce a spus: Sperăm că Imperiul German posedă destulă putere pentru a garanta o pace durabilă. Pentru aceasta numai ne îndreptăm privirile, pline de recunoștință, către șeful Imperiului, nu numai pentru că poartă coroana Imperială și că reprezintă puterea și mărirea Germa-

niei; dar pentru că găsim reunite în persoana Imperatului toate meritele susceptibile de a inspira încrederea dincolo de fronturile Imperiului.

«Sunt convins că veți recunoaște toți în Imperat cel mai sigur sprijin al păcii, protectorul bunel stări a națiunilor și intereselor lor.

Ischl, 4 August. — D. Tisza a sosit astăzi la ameză.

Viena, 4 August. — «Correspondența politică» desminte știrile privitoare la schimbări în personalul diplomatic al Austriei în Orient. Numat d. Hoff, ministru resident în Alexandria, va părași postul său, pentru motive de sănătate.

Nis, 4 August. — Skupștina se va încheia la finele săptămânii. Ea a votat toate proiectele guvernului.

Nis, 4 August. — Skupștina a aprobat în principiu, cu o mare majoritate, proiectul de emisiune a unui împrumut cu obligațiuni.

Ministrul de finanțe a pronunțat un discurs strălucit pentru a susține acest proiect.

Turin, 4 August. — Regele George I a părăsit Turinu pentru a merge la Paris.

Freiberg, 4 August. — S'a pronunțat sentința în procesul socialistilor.

Sunt condamnați la 9 luni de închisoare pentru participare la o societate secretă, numiți: Bebel, Auer, Wollmar Viereck Frohme și Ulrich.

Numiți Muller, Heintze și Dietz au fost condamnați la 6 luni închisoare și la cheltueli de proces.

New-York, 4 August. — Șeful partidului democratic din Statele-Uitate, d. Filden a murit.

Viena, 4 August. — S'a incendiat din nou mai multe sate în Austria. Un mare număr de case au fost distruse.

Lemberg, 4 August. — Noaptea trecută s'a ars 12 case în orașul Zolkiew, în burgul Ulanow 150 de case au fost nimicite de incendiu.

Viena, 4 August. — Târgul internațional de grâne se va ține la Viena în Rotonda.

Triest, 4 August. — În ultimele 24 de ore au fost aci 7 casuri de cholera și 2 decese și alte 2 decese la Fiume.

Constantinopol, 3 August. — *Cale indirectă.* Duminică la ora 4 după amiază un turc a tras trei lovituri de pistol asupra trăsăturii marelui Vizir, pe când el conducea la Poartă. Nimeni n'a fost atins. Marele Vizir s'a dat îndată jos din trăsură. Asasinul s'a aruncat atunci asupra lui caudând să-l isbească cu lovituri de pumnal dar a fost îndată desarmat și arestat.

Autorul atentatului e un bătrân de vreo 60 de ani de origine tartară și numit Hussein. El exercită profesiunea de ceasornicar și e stabilit în cartierul Taphanac. Se zice că el a fost decorat cu crucea de Comandor al ordinului Medjidie pentru un ceasornic special, pe care l'oferi altă dată palatului.

La interogatoriu la care a fost supus Hussein a recunoscut că s'a dus în aparență Sâmbătă la Poartă pentru a remite o petițiune marelui Vizir, dar în realitate pentru al omori; nefiind însă primit el a amânat atentatul pentru a doua zi; în același interogatoriu a mărturisit că regretă că n'a putut reuși și a declarat că mobilul sub impulsul căruia a lucrat, nu trebuia căutat alt-unde-va de cât îndreptățile la care a fost victimă de mulți ani în toate procesele ce le-a avut cu administrațiunile guvernamentale.

El a aruncat răspunderea acestor lovituri succesive asupra venalității și rapacității tribunalelor. A mai declarat că n'a fost mai fericit când marele Vizir actual avu altă dată interimul ministrului de justiție.

Ne mai sperând a obține din partea tribunalelor reparațiunile la cari are dreptul se pretindă, a hotărît de a da un exemplu omorînd pe marele Vizir.

După ordinul Sultanului, Hussein a fost adus la Palat. El a repetat înaintea Majestății Sale, accentuându-le, acuzările spuse mai sus.

Se asigură că Sultanul, ale cărui sentimente de justiție sunt cunoscute, a fost viu impresionat de cuvântarea lui Hussein și a scăpat chiar câte-va cuvinte favorabile autorului atentatului.

Facend abstracțiune de personalități, mai cu seamă a marelui Vizir care e foarte respectabilă, opiniunea publică în fond se arată foarte favorabilă lui Hussein, căci fie-care, fără excepțiune au necaz contra diferitelor ramuri ale administrației turcești.

Constantinopol, 4 August. — Cale indirectă. — Afară de rezervele din Syria s'a dat mai chemat sub arme și cele din Erzerum și Albania.

Cea mai mare parte din acești recruți, vor merge la Salonic pentru a constitui un corp de observațiune.

Știri din Beyruth semnalează că această din urmă chemare a rezervelor a cauzat mari nemulțumiri în provincia Damasc, mai cu seamă oamenii valizi părăsesc țara pentru a scăpa de serviciul militar.

JUSTITIE PENTRU TOTI

Eri am publicat un răspuns adresat din Rân-nicul-Velcei celor de la *Vointa Nationala*, în care se arată anume cine snt acele cinci persoane arestate pentru omorirea bătașului administrației Popescu.

Din acel răspuns s'a putut vedea că acele persoane sunt departe de a fi precum susținea oficioasa foce, oameni deconșiderați și gunoazele societății.

Dar ast-fel oare trebuie așezată cestiunea?

Admitem, pentru un moment, că victima agresiunii bătașilor polițienoști se fie un om cât de deconșiderat; că acest om în exercitarea dreptului său de legitimă apărare, se fie chemat înaintea justiției. Ce trebuie oare să determine verdictul ei: analiza persoanei sau a faptului?

Oare justiția nu trebuie să se împartă tuturor d'o potrivă?

Sunt oare indivizi în societate cari, pentru antecedentele lor, se fi pierdut dreptul la protecțiunea legilor? Ce împotă persoana când are dreptatea în partea sa?

Aceste elementare adevăruri pare a nu fi admise de guvernamentalii de la *Vointa*.

În descrierea pasionată ce ei fac despre evenimentele de la Vâlcea, descriere menită a apăra administrația județului de răspunderea acelu omor și d'a ridica pe bătașul Popescu pe un pedestal de virtuți cetățenești, ei nu ved că printr'aceasta vine de confirmă cea ce toată lumea zice în Vâlcea, cea ce noi am susținut, și cea ce ori-cine a înțeles, că faptul e de natură pur politică, iar nu cum d-lor vor să-l arate, un fapt de un caracter comun. Că cea ce a pus pe bătașul Popescu cu ceata lui în prezență cu dd. Zugrăvescu, Davidescu și cel-lalt n'a fost alt de cât instigațiunea Prefectului Simulescu care voia să se răsbune contra acestor persoane de opoziția ce l'faceau în județ, că în atare condițiune provocățiunea era natural se vie din partea bătașilor, iar nu din partea acelor care erau desemnați a deveni victimele lor, și că cea ce justiția va avea să judece este pe de o parte răspunderea administrației agresive față cu dreptul de apărare de care a usat cetățenii atacați.

Ori cât s'ar căsni penele oficioase se preschimbe natura acestei afaceri, ei nu vor isbiti; căci până la verdictul justiției, opiniunea publică și-a pronunțat verdictul său.

CONSERVATISMUL SI LIBERTATEA

Francesii au obiceiul d'a pune în fruntea constituțiunilor lor niște enunțuri de principii, niște declarațiuni a drepturilor publice fundamentale.

Începând aceste studii de principii ce am făgăduit confrăților noștri de la *România Liberă*, vom urma și noi tot ast-fel și înainte de toate voim a înscri la locul acesta următoarele cuvinte: libertatea individuală, libertate de întruniri, libertatea presei, etc.

Toate aceste libertăți garantate de Constituțiunea noastră, sunt primite de toate partidele noastre politice fără deosebire, de conservatori ca și de liberali, și ele trebuiesc chiar

primite de toate partidele ce se zic Constituționale.

Până aci dar, constatăm o asemănare iar nici de cum o deosebire între partidul conservator și partidul liberal, întru cât privește faptul d'a adera la libertățile înscrise în Constituție.

În cea ce privește, *garantarea* acestor libertăți vom putea releva însă oare-cari deosebiri.

Dar mai întâiu să ne înțelegem: Cuvântului acesta vag de *libertăți* i s'a dat mai multe înțelesuri. Unii autori sub numele de *libertăți publice*, alții sub numele de *libertăți individuale* or *sociale* au coprins toate acele libertăți de care am vorbit mai sus, aică libertatea presei, libertatea întrunirilor, libertatea d'a cugeta, libertatea individuală, etc. iar numele de *libertăți politice* a fost rezervat drepturilor cetățenilor d'a-și alege deputații, senatorii, magistrații etc.

Când am spus că conservatorii ca și liberalii primesc de o potrivă toate libertățile am vrut să vorbim de *libertățile publice*, cari sunt înscrise în Constituțiunea noastră. Întru cât privește însă *libertățile politice* se știe că conservatorii sunt adversari hotărâți ai electivității magistraturii, iar în ceea ce privește alegerea deputaților și a senatorilor, ne am exprimat în mai multe rânduri părerea noastră în mod lămurit. Noi credem că ori-care cetățean are drept la o parte de suveranitate, dar această parte de suveranitate, precum este stabilit în Constituție, nu trebuie să fie egală pentru toți. Și de aceea adesea am repetat: «Oamenii cei mai inteligenți ai unei națiuni sunt cei mai apți pentru a cărmui o țară și cei mai capabili d'a face mărirea și prosperitatea acelei țeri; prin urmare ei trebuie să aibă un glas preponderant în afacerile statului.»

Așa dar se poate constata o deosebire de idei, între liberali și conservatori, în ceea ce privește libertățile *politice*. Și tocmai din aceste deosebiri se naște pentru noi convingerea că principiul conservator poate mai bine ca cel liberal *garanta* libertățile publice.

Domnia maselor, a-tot-puternicia claselor inculte n'au folosit nici o dată dezvoltării libertăților publice.

S'ar părea din contra că până la un oare care punct există o contradicție între aceste două feluri de libertăți și istoria ne dă nenumărate și hotărâtoare exemple în sprijinul acestui adevăr.

În Grecia antică libertatea individuală era sacrificată libertății politice. În democrațiile noastre moderne domnește adese-ori tirania majorităților care confiscă libertățile în folosul lor, or le sacrifică unei dictaturi ce se slujește de ele ca un instrument. Sub al doilea imperiu, Franța avea sufragiul universal și cu toate acestea nici o dată libertățile publice n'au fost înăbușite ca la acea epocă.

De aceea noi credem că libertățile nu pot în realitate exista de cât atunci când suveranitatea aparține acelor care au conștiință de drepturile ce le exercită.

Și pentru aceste motive, noi avem adâncă credință că dacă toate partidele *promit* de o potrivă toate libertățile, conservatorii mai bine ca liberalii pot *garanta* aceste libertăți.

N. F.

BULETIN EXTERIOR

POLEMICA

INTRE ZIARELE RUSESTI SI CELE GERMANE

Intre presa rusească și cea germană s'a ivit în zilele din urmă o polemică foarte interesantă și de care se ocupă toată ziaristica europeană. Ziarele oficiale rusești publică o serie de articole prin care se impune Germaniei ca se arată nerecunoșcătoare către Rusia. Spre a proba această teză, publiciștii ruși amintesc serviciile pe care le adăseu politica rusească Germaniei cu ocaziunea rebelului franco-german din 1870, când Rusia a împiedicat pe Austro-Ungaria d'a interveni în favoarea Franței. Unele ziare rusești au reprodus chiar depeșă pe care Imperatul Wilhelm o adresase de la Versailles Imperatorului Alexandru spre a'l mulțumi pentru atitudinea sa amicală către Germania. În loc d'a fi recunoscătoare pentru acest mare serviciu pe care îl făcuse Rusia, ziarele rusești constată că politica germană a lucrat contra intereselor rusești la congresul din Berlin și prin aceasta a făcut pe Rusia să piarză o mare parte din foloasele pe care le dobândise prin sângele vărsat pe câmpurile Bulgariei în rebelul de la 1877. Mai mult încă, un publicist eminent al Rusiei, d. Katkof, adaugă că ingrătitudinea Germaniei merge până acolo ca să combată chiar acum interesele rusești în Orient, fără ca Germania să aibă vr'un interes special de apărut în peninsula balcanică.

Aceste imputări care se repetă de cât-va timp în ziarele rusești și luaseră un caracter de amărăciune, au silit și presa Germană a intra în polemică și a răspunde la acușările rusești.

Acum câte-va zile a apărut în *Gazeta de Colonia*, un ziar care este cunoscut ca primește inspirațiunile sale din sferile oficiale berlineze, a apărut un articol care n'a făcut senzațiune în această privință.

Ziarul german revindă presei rusești căutând a proba că Rusia n'are nici un drept d'a se plânge de atitudinea Germaniei nici la congresul din Berlin, nici cu ocaziunea ultimelor evenimente din peninsula balcanică.

În susținerea tezei sale *Gazeta de Colonia* aminteste cele petrecute la congresul din Berlin și arată cum principiile de Bismark a întrebuintat toată înfruntarea politicii germane în favoarea propunerilor Rusiei și a avut o luptă crâncenă de susținut cu Lordul Beaconsfield care era cât p'aci să părăsească congresul din această cauză.

După ziarul german, ingrătitudinea este din partea Rusiei care, uitând serviciul Germaniei, coquettează astăzi cu Franța. În fine *Gazeta de Colonia* constată că atitudinea plină de amărăciune a presei rusești, este un avertisment adresat Germaniei ca să nu mai contaze pe amicitia Rusiei în eventualitățile ce se pot produce în viitor.

De aceea Germania este silită a'și căuta aiurea alianțe care să înlocuiască pe cea a Rusiei.

Cu toate că această polemică între zia-

rele rusești și cele germane nu are o atât de mare gravitate cum o crede o parte din presă europeană, totuși densa este un simptom care dovedește că alianța celor trei mari imperii a devenit cam subredă în urma divergențelor cari s'au produs în privința politicii orientale.

De obicei presa rusească și mai ales ziarul d-lui Katkof este o oglindă fidelă a curentului care domnește în sferile oficiale rusești; de alta parte, *Gazeta de Colonia* primește cuvântul ei de ordine din cercurile cari înconjoară pe marele cancelar german. Este dar firesc ca opiniunea publică a ambelor țări să urmărească cu atențiune atitudinea acestor ziare și să tragă dintr'înșura concluziuni în privința relațiilor ce există între guverne. În timpul nostru resboatele de condeii sunt adeseori premergătoarele unor conflicte mai serioase pe tărîmul politic; suntem dar datorii a le observa ca un fel de barometru care indică presiunea atmosferei politice.

UN MINISTRU REPUBLICAN

Figaro reproduce în capul ziarului următorul extract al ședinței Camerei franceze de la 13 Iulie 1886.

Camera deputaților

Ședința de la 13 Iulie 1886

D. ministru de rebel. Mi se zice să nu răspunz: nu mă pot însă opri d'a nu răspunde onorabilului întreprupător pe care nu'l cunosc, și care afirmă că ducele d'Aumale ma numit general.

D. de la Rochefoucauld, duce de Bisaccia.—Eu am spus aceasta!

D. ministru de rebel.—Am fost numit general pe când generalul Volf comanda corpul al 7-lea de armată, și pe când generalul Farre era ministru de rebel.

Nu v'ez dar în ce a contribuit ducele d'Aumale la numirea mea.

Ziarul oficial de la 14 Iulie pag. 1481, coloana I.

Indată după aceasta *Figaro* reproduce următorul document:

Belley, 8 Maiu 1880

AL 7-lea CORP DE ARMATA
DIVIZIUNEA 15
Brigada 25

REGIMENTUL 133 DE INFANTERIE

Colonelul

Monsigniore

Domnia-voastră m'ați propus pentru gradul de general; Domniei-Voastră datorez numirea mea.

De aceia, până ce voiți putea să vă mulțumesc din grai, îndată ce voiți veni la Paris, V'rog să primiți expresiunea viei mele recunoștițe. Mă voiți simți tot-d-a-una mândru că am servit sub un șef ca D-Voastră, și binecuvântată ar fi ziua când aș fi

rechemat sub ordinea Domniei-Voastră.

Bine-voiiți a primi, Monsigniore, încredințarea devotamentului meu celui mai adânc și mai respectuos.

General Boulanger

Atteței sale ducelui d'Aumale la Paris.

CRONICA

Un savant s'un poet colectivist

Calimănești, 22 Iulie.

Cine spunea că colectivitatea nu are în rîndurile ei savanți, poeți, artiști etc. Cine a formulat această solosală calomnie? Ca dovadă că adevărul este cu totul altul, e faptul că numai la Calimănești există și a existat o colecție întreagă de colectivități care de care mai învățați și mai plini de talent.

A tout seigneur tout honneur.

Să începem cu d. Anastase Stolojan, ministrul domeniilor, agriculturii, comerțului și pădurilor statului.

Cu ocaziunea inaugurării băilor din Calimănești, venerabilul ministru a rostit discursul d-sale de rigoare. Ca un om care se respectă, d. Stolojan a voit să dea publicului de la banchet o probă de profunză și vastă sa erudițiune.

Dupe ce a spus mai multe verzi și uscate laudând pe toată lumea care a contribuit la instalarea băilor, fără ca să uite pe membrii cei mai importanți ai colectivității, oratorul ajunge la această frază ce l'va trece la nemurire:

«Nu pot compara mai bine sacrificiile făcute de către inginer etc. de cât comparând fapta lor cu Ptolomeu care a furat din ceruri focul spre a crea pe om!»

Ptolomeu care a furat din ceruri focul! Nu, zău, că e boacănă de tot.

Nu e vorba d. Stolojan trece în partid de un om foarte învățat și foarte deștept și se pot erta multe, dar până la urma urmelor, tot nu l' se poate permite ca să confunde pe Ptolomeu cu Prometeu.

Ca o datorie de conștiință trebuie să adaug însă, că lumea oficială a aplaudat pe d. ministru și a rămas cu gura căscată în fața unei asemenea uriașe erudițiuni.

La dreptul vorbind acumă nici nu l' ar fi fost permis d-lui Stolojan ca să se arate mai puțin ignorant de cât șeful său politic, învătățul d. I. C. Bratianu.

Al doilea mă simt dator ca să citez pe poetul C. F. Robescu.

Până astăzi, cu toții cunoșteam pe d. Robescu ca este un stilp al partidului de la putere, un alergător de mahalale... pentru a face propagandă electorală, un neîntrecut întreprupător parlamentar, dar poet? Ei bine, apele de la Calimănești și cu cea de la Căciulata au făcut și această năpraznică minune.

Dupe câte-va zile de cură, d. Robescu se revelă de odată poet. Și iată cum:

D. W. H. Opler, cunoscutul fabricant de bere din București, suferind de piatră, a venit, de acumă căți-va ani la Căciulata, unde a urmat o cură stăruitoare, în urma căreia s'a simțit vindecat. Atunci, pentru a-și arăta recunoștița față cu apa făcătoare de mi-

nunt, a hotărît ca să graveze pe o piatră următoarea inscripție:

Cine ține diela ca mine și bea din această fontăna distrugă fabrica de piatră prin apa de la Căciulata.

W. H. Opler.

1881—1885—86

Dar d. Robescu apare de odată. Sacrilegiu! strigă d-sa. Inscriptia este prea prozaică! Inscriptia trebuie să fie făcută în versuri! Și nici una, nici alta d. Robescu lua condeii și trase următoarele patru versuri, care acumă stau săpate cu litere mari pe una din pietrele stăruite.

Urmând cura regulată
Cu apa din Căciulata
Remai complet lecuti
Si ca mine multumit

Cine ce are de obiectat? D. Robescu a dovedit — de și abia a început cura și nu este complet lecut — că este un poet de mare valoare, cu mult viitor și în perspectiva de a deveni poet al Curții și rival al actualului titular *del Serbo de bumbarasauca* reputație.

Din momentul acestei sublime inspirații poetul, divul, răsfățatul buzelor... pardon al muzelor, stă închis în casă și întocmai ca într'un laboratoriu, lucrează la poezii, iar învățatul ministru de la domenii auzind despre descoperirea acestei nuot vine... poetice în Calimănești, a dat ordine inginerului din localitate ca s'o capteze și pe d'nsa pentru a asigura și mai bine succesul întreprinderii.

Radu Tândără.

INFORMATIUNI

Precum se poate vedea la rubrica noastră *telegrame din străinătate*, actualul ministru plenipotențiar Austro-Ungar în București, baronul de Mayer, se va retrage în viața privată și va fi înlocuit prin contele Khevenhüler. Acest din urmă diplomat este acela care a jucat un rol atât de energic în Serbia, cu ocaziunea ultimelor evenimente în peninsula balcanică.

Numirea comitelui Khevenhüler și întoarcerea ministrului englez Sir Whith la postul său se pot considera ca un răspuns la trimiterea în București din partea Rusiei a d-lui Hitrovo.

Suntem pozitivi informați că guvernul nostru va prezenta camerilor la toamnă Convenția consulară cu Germania întocmai cum era redactată înainte.

Planul guvernului este acesta. Să facă mai întâi alegerile comunale întrebuintând toate mijloacele de presiune spre a avea majoritatea și îndată după aceasta să impue Camerilor arătând că țara e cu guvernul.

Prin urmare, să fie bine înțeles că triumful guvernului în alegerile comunale însemnează primirea convenției consulare cu Germania.

Comtesa de Baussac, ale cărei scrieri literare sunt destul de cunos-

cute în Franța, va veni în cursul lunii lui Septembrie la Sinaia să facă o vizită Reginei noastre.

D. Dem. Sturza, Ministrul Instrucțiunii, a plecat azi dimineață cu trenul de Vêreiorova.

După cât ni se spune, Domnia sa, s'a dus la Pesta.

D. Moscuna, secretar general la Ministerul de Interne, plecând în concediu, va fi înlocuit cu d. Pastia, director al poștelor, și nu cu d. Lupu Costache, Prefect de Covurlui, după cum era vorba.

D. Ministru de Răsboi, din preună cu d. general Cernat, a inspectat azi Regimentul 21 de dorobanți.

Aflăm, că astăzi seară la 8 ore toți comisarii de poliție sunt convocați la Prefectura poliției.

Ieri mai mulți cetățeni ce aveau afaceri la Primărie, erau îndignați și au amenințat că se vor duce la Minister să reclame contra modului cum sunt serviți. Afacerilor, pentru care au venit continuu de câte-va zile, nu li se da nici un curs și oamenii sufer.

CORESPONDENȚA DIN SLĂNIC

Nu sunt din acei care și petrec jumătate viața, cheltuind sănătatea ca să dobândească avere, și jumătatea cea altă cheltuind averea ca să dobândească sănătatea; fiind sărac pistol; sunt sănătos tun.

Nu dar pentru băi am venit la Slănic. Dacă am venit aici, e pentru că nu m'am dus alt unde-va, și, pentru că sunt aici, iar nu în alt loc, v'ez scriu de cele după aici și despre cei de aici.

De sigur mă scutiți, cu dragă inimie, de povestirea drumului; sfârșitul călătorului de prin vagoane, ioful deputatului spunând conductorului numărul bilețului, jupăneasa de la han din T. Ocna, care se miră că mai sunt purici, când ea a omorât o mulțime, în noaptea trecută, bolovanii drumului dintre Ocna și Slănic; toate acestea sunt tot atât de puțin interesante, pe cât e origina băilor Slănic care, după datele oamenilor competenți, trebuie căutate mai încoace de potop și mai înainte de era colectivistă.

Încep dar de a dreptu cu administrația acestor băi, care e și mai rea de cât s'a descris în anii trecuți.

E de admirat osteneala ce și dau d-nii Efori Ganea și Liteanu pentru a ajunge la rezultatul de a goni lumea. Unde însă stăruința d-lor devine eroică e în reaua administrare a birurilor. Inchipuiți-v'ei sute de persoane servite de patru negustori de alună prăjite improvizat chelneri prin bagheta magică a d-lor Efori. De aci mulțimi de întâmplări tragico-caragioase:

Pentru a avea o furculiță ce acești servitori model le țin în buzunar tre-

intrat în această casă. Și eu v'am zărit. D-v ați văzut o femeie cu voal și îmbrăcată în negru. Mă recunoașteți.

— Da' murmură Malverne, mi se pare că sunteți d-v. și cu toate acestea...

— Vă mai îndoiți încă? D-v nu înțelegeți pentru ce d. de Saint-Briac a negat cu țarie ca e o femeie aci. Dacă el a refuzat energic la somarea d-v. de a mă arăta, este că eu aș fi perdată dacă s'ar ști că sunt amanta sa.

— D-v! strigă Malverne care nu l' trcu prin gând un atât de fericit desnodământ.

Capitanul auzind această eroică minciună se grabi a'și lua o altitudine de circumstanță, dar el rămase mut, admirând devotamentul și inteligența acestei copile care, pentru a scăpa o femeie ce nu merită nici o stimă, lua asupra-și o faptă pe care n'o comisesse.

— Da domnule, zise Rose, sunt amanta sa și nu voiți tolera ca el să aibă alta. Femeia pe care Dv. o căutați nu este aci. Dacă m'am ascuns când Dv. ați sunat, cauza este că și eu am o reputațiune de salvat și nu mi convine ca amicii lui Saint-Briac să mă vadă. Ași fi eșit pe fereastră, dar când am auzit discuția aprinsă dintre Dv. am crezut că trebuie să rămân. Mă costă mult ca m'am arătat Dv.; dar văzându-mă nu veți mai acuza o inocență... numai pentru că ea are nenorocirea să semene cu mine de departe. Cred însă că am aface c'un galant om și complex că atunci când mă vei întâlni te vei face că nu mă cunoști.

(Va urma)

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

FORTUNE DU BOISGORET

VÊLUL ALBASTRU

(Urmare)

De sigur Hugues trebuia să ceară ca căpitanul să l' arate că nimeni nu este ascuns la el în casă și căpitanul lungea vorba numai ca să lase Odettei timpul de a fugi pe drumul cel d'indicase. El nădăjduia că Rose Verdiere va eși asemenea pe fereastră și el păstra pentru sfârșitul convorbirei un efect de scenă justificativ, adică să ducă pe Malverne a visita tot apartamentul pe care l' va găsi gol.

— Va să zică, murmură Saint-Briac cu un ton sfâșietor, tu ai luat în serios această miserabilă scrisoare și tu ai venit aici ca să verifici odioasele alegeri ale unui pungaș pe care tu nu'l cunoști? Tu ai merita în adevăr ca eu să te las să crezi... de și m'ei foarte lesne să te conving că acest denunțator minte. Ce opiniune ai tu de nevasta ta și de mine pentru a proceda aci ca un comisar de poliție înșărcinat cu constatarea unui flagrant delict?

Saint-Briac zise acestea cu o voce tare și aproape de uze, pentru ca Odette să l' poată auzi dacă va mai fi acolo.

— Eu cred că am văzut-o, răspunde cu răceală Malverne. O femeie a intrat

aci cu puțin minute înainte mea, și această femeie este nevasta mea.

La auzul acestei afirmațiuni Saint-Briac îngălbeni și abea putu zice:

— E imposibil. Tu ai visat aceasta. Supărarea t'ia turburat mîntea și vederea.

— Afirm că o femeie a intrat aci, reluă d. de Malverne cu o liniște mai spaimântătoare de cât un acces de furie; o femeie îmbrăcată în negru, pe care am recunoscut-o perfect de și era acoperită cu un voal! Eu mă coboram din trăsura la rondul din Champs-Elysées și intram în calea d'Antin când am zărit-o... ea venea din spre chei, foarte repede, pe lângă zidurile caselor... ajunsă aci la poarta ea a dispărut.

— Tu te înșeli, fără îndoială; iar chiar dacă aceasta ar fi adevărat această n'ar proba că ea a intrat la mine. Eu nu locuiesc singur în această casă. Și aceasta ar proba încă și mai puțin că acea femeie este d-na de Malvern. Ea în acest moment trebuie să fie acasă și dacă tu vrei să gonești viziunile care te turmentă, n'ai de cât a merge cu mine la tine acasă; sunt sigur că o vom găsi acolo oferind ceaiul amicilor sale... astăzi e ziua ei de primire și eu aș fi venit, dacă tu n'ai fi invadat domiciliul meu.

— Și eu sunt sigur că ea este aci... numai dacă n'a avut deja timpul ca să fugă.

— Pe unde? apartamentul meu n'are de cât o eșire.

— El este la primul etaj și are fereștre cari dau în curte.

Saint-Briac tresări. Acest teribil soț ghicise și amantul Odettei începu să se teamă că nu va putea eși din situațiunea în care l'a pus imprudența amantei sale. El încercă cu toate acestea a eși din ambara schimbânduși tonul.

— La dracu! banuelile tale sunt absurde! strigă el însoțind acest răspuns drastic cu un gest desprețuitor. Penca nu v'oești să fi convins, eu nu mă voiți mai încerca să te conving. La urma urmelor crede ce t'ți va placea și lasă-mă în pace.

— Insultele d-v nu mă ating, domnule, răspunde Hugues tot cu aceeași răceală. Imi veți plăti în cele din urmă, pentru că veți face onoarea să mă bat cu d-v și sper că veți omorâ. Dar acum eu voesc pe complicea d-v... și nu voiți pleca de aci fără ea.

— Atunci, zise căpitanul, turbat de mânie, d-v v'echipuiți că dacă în adevăr ar fi o femeie la mine, eu v' voiți da-o! Drept cine mă luați d-nule?

— Ași putea să vă răspund: Drept un trădător, pentru ca prin o odioasă trădare ați sdrobotit o amicitie de douăzeci ani... dar nu cu d-v am aface în acest moment. Pretindeți că sunteți singur în acest apartament. Probabil nu deschișind această ușe.

— Ceea ce deși aș fi făcut, dacă nu imi vorbeați așa în căteu nu pot tolera. La ce ar servi d'altminterea arătându-vă că camera vecină a acestui salon

este goală? d-v pretindeți că persoana care a venit aci a sărit pe fereastră. Să sfârșim te rog. Această scenă ridiculă a durat deja prea mult. Noi ne vom tăia gâtul ori-când veți voi; și eu nu doresc alt-ceva mai bun. Dar acum fiind la mine eu v'rog să eșiți.

— Nu voiți pleca înainte d'a smulge pe complicea d-v. din odaia unde ea este ascunsă.

D. de Malverne se prepară a deschide ușa cu o lovitură de picior și Saint-Briac desnădăjduit sări să l' oprească, atunci un șgomot de scaune răsturnate împedica pe amândoi d'a se bate.

Sgomotul venea din camera de culcat și căpitanul nu șia dală Odette este încă acolo.

Persistați a mă susține că nu e nimeni aci? întrebă Hugues.

— Nu, dar v'opres d'a intra și v'jur că nu veți trece, răspunde Saint-Briac aruncându-și ligara din mână.

Nu mă rămase celor două prieteni de cât a începe a se bate, dar această deplorabilă estremeitate le fu cruțată.

Ușa, amenințată de unul și apărată de altul, se deschise de odată și Rose Verdiere apără grandioasă cu fața descompertă.

D. de Malverne uimit, se dete îndărăt. Saint-Briac mai puțin surprins rămase mut. El se întreba: Ce va zice ea oare?

Tânără copilă intră cu capul sus și se adresă bărbatului Odettei:

— Eu sunt domnul, ceea ce care ați văzut'nt din d'nsa și care

**PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA”**

Tirajul 5.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani
Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

bue o tactică molkeniană, nici rugămintele, nici amenințările nu l pot convinge, mijlocul cel mai eficace pentru a ajunge la un rezultat practic e furtul. Am văzut un bătrân cinstit de toți, care a ocupat funcții înalte în stat, torturându-și spiritul pentru a găsi mijloc de a fura cuțitul vecinului.

Se vorbește de o unire conjugală, al cărui punct de plecare a fost oferirea la timp a unei scobitori.

A fost un duel crâncen din cauza unui borcan cu muștar și sunt mai multe procese intentate din cauza gâturilor opărite cu ciobite de tăieți, dovezile impluți și alte opărituri.

Cât despre vestitul Toacănică care confecționează ingredientele misterioase cu care se desfășoară feticii mușterii, e un fost cismar medaliat pentru invenția de a transforma tălpile în fleci și a întrebuița cuele de cismă la frigărui.

Se zice că d-nu Efor Liteanu în mărinișea sa ar fi propus înființarea unui premiu compus de un tacâm de cositor și o sticlă de apă ușurătoare pentru persoana ce va eși cu viață din această luptă stomacală.

Iată în ceea ce privește hrana. Cât despre locuințe sunt clădite cu cea mai mare dibăcie ca după câte-va zile se poate lăsa o amintire eternă prin un reumatism acut.

Acum distracțiile:

Prima ajungând în Slănic e interogatoriul ce se face de un slujbaș, foarte slujbaș, care, cu ocazia percepției taxei de băi, te întreabă de câți ani ești și câți copii ai. Pentru anul viitor s'au luat dispozițiuni a se întreba ce înșurați dacă sunt fericiți în căsătorie, iar dacă nu, dacă au de gând a se înșura și cu cine anume.

Iar mai târziu vor fi obligați a depune la administrație o fotografie a viitoarei lor soții.

În urma acestor dispozițiuni d-l dr. Șuța a luat măsurile tutelare.

O dată taxa băilor plătită, căci alt-fel un anunț spune că or ce contravenient va fi supus la ștraf, în virtutea unei legi ce are de gând să se voteze. O dată această dare răfuită atdreptul a te plimba prin toate localitățile băilor bine înțelese plătită pentru fie care în parte.

Cel mai nostim din acele localități e de sigur «Cabinetul de lectură» o cameră în mijlocul căreia se află un număr al *Voinței Naționale*, nu credeți că glu-

mesce vă asigur pe cinste.—M'am mirat de această atențiune a d-lor Efori, până acum eram obișnuiți a înțelni acest ziar trebuincios numai în locurile unde de obicei lumea nu se duce să citească.

Din balconul cameret de lectură veți fi intrigați auzind sunând un ceas care nu există.

D-nii Efori au poruncit sârmanului popă de la bisericuța din grădina ca la fie-care oră să se urce în clopotnița și se ciocănească în clopot de atâtea ori câte ceasuri sunt.

Ar fi fost vorba între d-nii Liteanu și Ganea de a se pune un adevărat ceasornic la acea bisericuță. Dar s'a amânât pentru anul viitor din cauza agenților d-lui Moruzi care furnică în localitate cu ocazia sosirii familiei d-lui Brătianu.

Tot în grădina merită a fi cetit un anunț prin care se pune în vedere vizitatorilor că vor fi pedepsiți conform legilor de vor rupe o floare.

Partea comică e că în toată grădina nu e nici o floare, și nici într-o lege nu e vorba de flori.

Ca petreceri în timpul zilei cei veniți aici ca să slăbească alegară prin munți iar cei cu intenție de a se îngrășa se odihnesc sub umbra brazilor.

Seara avem baluri la care eticheta lipsind, se petrece ca în staul lui Avram. Un buchet de doamne și domnișoare, pe care nu le voiți numai ne știind cu care se încep, se întrec dându-și a face zuluare nimfele lui Coro. Ajutate în această distracție inocentă și igienică, de orchestra militară a regimentului de dorobanți din Beldad; care de sigur e una din cele mai bune muzici din țară grație stăruinței d-lui locont-colonel Cucuțurescu (dea Domnul ca acest merit să nu îl ocazionașe veri un neajuns).

Dar fără doar și poate cea mai plăcută distracțiune e o noapte la cascadă.

Toți, acei care nu cred că Dumnezeu a lăsat câmpii numai în prevederea că orașele vor avea trebuință de zarzavaturi, sunt fericiți de a se putea afla în acel loc poetic pentru a privi lumina lunet, a asculta murmurul izvorului și a admira deșteptarea naturii.

Frumuseți pe care or căta stăruință ar pune stimabilul d-nu Liteanu nu le va putea face să piară.

Imi rămâne a vă vorbi de familia d-lui I. Brătianu care a fost trimisă aici cu cheltuiala statului. Înțelegându-și poziția, această familie trăește foarte retrasă de lumea cum se cade, afară de câți-va kleptomani colectivisti plătiți ca să o urmărească cu o umilință evanghelică, nimeni nu se ocupă de densa.

Din timp în timp câte un surâs oficial apare pe figura umoristică a d-lui Efor Liteanu, aceasta e culmea veseliei la care are drept această familie sinistră.

Câte-va doamne indignate că această familie, care nu plătește, băile le reține ore întregi numai pentru ea făcând să aștepte pe cele care plătesc.

Au voit a face să înțeleagă pe d-na I. Brătianu că polițea e caracterul distinc-

tiv al persoanelor de spirit și bine crescute, amintindu-și însă că această familie are multă trebuință de spălat aș iertat-o compătîmind-o.

TELEGRAME DIN STREINATATE

Lemberg, 3 August. — *Ziarul «Dziennik» i se comunică din Varșovia că ministrul de Resbel a ordonat rectificarea urgentă a Hărții marelui Stat-major a regatului polon. Lucrările respective au și început la Dublin și Kalisk. La căile ferate vicinale se lucrează cu mare activitate.*

Berlin, 3 August. — *După o știre din Roma a ziarului «National Zeitung», șgomotul despre o întâlnire a contelui Robilant cu contele Kalnoky și principiile Bismark, a dat loc la vii discuțiuni. Ideea unei alianțe a Italiei cu Germania și Austro-Ungaria, nu e nicăderi populară și celt mul cercurile conservatoare-reactionare doresc o legătură în sensul acesta, dar numai din cauza resfrângerii ce ar avea asupra politicii interne.*

Contele Robilant va face bine dacă nu va lua acest acord drept un element politic fără valoare al politicii externe.

Se zice că atașatul militar francez la Berlin nu va lua parte la manevrele împărătești din Alsacia.

Viena, 3 August. — *După cât aflăm mai multe schimbări se vor face, peste cât-va timp, în corpul diplomatic Austro-Ungar și mai cu seamă în personalul legațiunelor din Peninsula balcanică. Ministrul reședințe în Alexandria se retrage de la postul său din cauza sănătății sale. Consulul general în Sofia, consilierul legațiunei, Baron Biegelebeu va fi trimis la Belgrad în locul contelui Khevenhüller-Metsch.*

Contele Khevenhüller va primit postul de ministru la București pe când consulatul general în Sofia rămânând vacant se va încredința d-lui Stefan de Burian, fost consul general în Moscova. Actualul ministru la București Baron Ernst Mayr se va retrage în viața privată asemenea și consulul general în Philippopol, cavalerul de Piombazzi, va părăsi și el postul său. Acolo consulatul general va fi chiar suprîmat înlocuindu-se cu un consul sau vice-consul, care va conduce afacerile.

Berlin, 3 August. — *După Ziarul «Svet» din Petersburg, înțelegerile verbale între Bismark și Kalnoky ar conține și un pasagiu prin care Austro-Ungaria obține deplina libertate de acțiune în peninsula balcanică, mai cu seamă în cazul unei ocupațiuni din partea Rusiei a teritoriului bulgar.*

STIRI MARUNTE

S'a condus spitalului Brâncovenesc hamatul Ion Drago, căruia doi indivizi ce au fost arestați, i-au spart capul cu un topor. Acest fapt s'a petrecut în strada Căldărari.

D. Bălăceanu, Ministru la Constantinopol a plecat la Golești pentru a vedea pe fca d-sale.

D. I. C. Brătianu, care se afla la Govora, va merge Duminică la Călimănești pentru a vedea pe P. S. S. Mitropolitul primat.

D. A. Stolojan s'a întors aseară în Capitală venit de la moșie.

O femeie anume Frusina Udrea, celandu-se eri cu bărbatul său, s'a otrăvit cu o soluție de chibrituri. Această femeie a fost imediat transportată la spitalul Brâncovenesc.

D. Radu Mihai, Ministrul Lucrărilor publice, pleacă astă seară la Costești.

D. Poleca, Prefectul de Vlasca, se afla în Capitală.

D. E. Stănescu, Ministru Justiție, a plecat azi la Sinaia.

Consiliul sanitar superior al armatei se va întruni mâine la Ministerul de Resbel.

Generali-Inspectori se vor întruni pentru a discuta regulamentul de Infanterie.

E. S. D. Coutouly, ministrul Franciei s'a reintors la Sinaia.

Violonistul Th. Micheru, Indesul cunoscut publicului, părăsește Capitala spre a se duce la Slănic.

Cunoscătorii gimnasticii-profesori Moceanu și Velescu trebuie să fi sosit azi în Indi la Calcuta.

Aseară d-na și d-nu Gr. Manolescu, au jucat la Castelul Peleş actul V din «Ruy-Blas» și «O ceasă de ceai».

D. C. Marcovici, comptabil al creditului funciar rural, a plecat azi dimineața la Sinaia.

ULTIME INFORMATI

D. A. C. Șendrea, membru în consiliu de administrațiune al căilor ferate române a adresat de vre o două luni un raport către ministrul lucrărilor publice, prin care constată o mulțime de abuzuri din partea direcțiunei linii ferate Lemberg-Cernăuți-Iasi. Din acest raport rezultă că statul român are frustrat pe fie care an cu 3 1/2 milioane fr.

Lucrul se petrecea ast-fel: Direcția ținea două feluri de situațiuni: una reală pentru acționari și alta fictivă pentru guvernul român. În această din urmă se treceau dimi-nute veniturile linii ca ast-fel tesaurul săi plătească cea-ce nu se ajungea până la 7 1/2 0/0 din dobânzi. Plata funcționarilor superiori direcția o făcea în aur. Ce e mai mult și de necrezut: Direcția scădea sistematic tariful pentru mărfurile importate și l'urca pentru produsele române.

Aceste abuzuri au negrzișit o importanță atât de mare, în cât au nevoie de confirmare; de aceea le comunicăm sub toată rezerva.

În privința depeși Havas care semnaleză un conflict între vameșii unguri și români la Orșova, aflăm următoarele:

Se spune, că un soldat fiind nrmărit de vameșii de la Orșova, și trecând pe frontiera română a fost prins de unguri și în urmă scăpat de autoritățile române.

O anchetă va fi numită spre a cerceta cazul.

Un redactor al ziarului *Trăsnetul* s'a presintat azi, la redacțiunea noastră și ne-a declarat că contrariu informațiunei dată de noi acest ziar nu are nimic a face cu fosta *Trompeta Bucureștilor*.

Luăm act de această declarație. Tot odată aflăm, în mod pozitiv că numărul de eri al *Trăsnetului* a fost confiscat de poliție.

De când are guvernul dreptul de a confisca o gazetă, ori-care ar fi ia?

Strămătarea Curții de apel de la Focșani la Galați va începe la 1 August.

D. Costescu, secretar general la Ministerul de justiție, plecând în concediul, va fi înlocuit de d. G. Bagdal, membru la curtea de apel din Capitală.

D. I. C. Brătianu, care se afla la Govora, se va întoarce în capitală la sfârșitul acestei luni.

Toți sergenții de oraș, peste 600 au fost inserși în listele de alegători pentru comună. Mulți din ei n'au nici un cens și nici patru clase primare.

Sub frumoasă perspectivă se anunță alegerile.

Într'un număr al «Epocei» s'a publicat un articol în vreme de «Națiunea». Acest articol a fost scris de același redactor care l'a reproduș în «Epoca» dându-l ca o materie ce ține de potrivește situației actuale.

Aceasta constituind însă un fapt regretabil, s'au luat măsuri ca pe vitor să nu se mai întâmple.

ULTIMA ORA

Londra, 5 August. — *Morning Post* spune că d. Gladstone înainte de a părăsi puterea a aprobat proiectul de recupurare a Dongolei la toamnă.

Times primește o depeșă din Constantinopol care spune că e vorba de o apropiată sosire a escadrei englezești în baia de la Besika.

Constantinopol, 5 August. — Axista mari nemulțumiri în cercurile guvernamentale de aci. Se vorbește de schimbări ministeriale.

Gastein, 5 August. — A seară s'a dat un mare prânz de către împăratul Wilhelm. Împărăteasa Austriei asista la acest prânz, precum și prințul de Bis mark și prințul de Hohenlohe.

MULTUMIRE PUBLICA

Doamna *Cozinia* și *Anton Vetra*, donând un potir de argint foarte prețios suflat cu aur, Bisericii din comuna Deparați, plasa Teleorman. Comuna îi adresează mulțumirile ei drept recunoștință.

pentru comună: *Semnata Chivu, Ion Posirca*

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(14)

**MIZERIILE
LONDREI**

X.

Situațiunea politică.

În fața Sfintei-Alianțe, spre marea mirare a Germaniei aprinsă pe atunci pentru independența, numele Iranului, pe drept închis la St. Elena, deveni, pentru opozițiunea engleză, o armă contra ministerului care menținea Anglia în unirea cu Germania și Rusia.

Reforma parlamentară deveni în curând drapelul tuturor nemulțumirilor. Wigii o cereau spre a răsturna guvernul; nenumăratele secte religioase spre a putea intra în parlament; comunistii în fine, puțin numeroși, dar deja foarte entezatori, ca să împărțeașcă opiniunile lor cător-va legistatorii și să încerce a traduce doctrinele lor în fapte legale.

Această situațiune generală era îngreuiată de câte-va neajunsuri particulare. Dacă isbutea reforma parla-

mentară, unii sperau, ca să dăm numai acest exemplu, să obție schimbarea actului de navigațiune și să facă pe Stat a declara liber importațiunea cerealelor.

Asupra acestui punct însemnat, ministerul, unit cu aristocrația, luptase cu energie contra națiunei, și opoziția, cu toate sforțările sale, nu putu să procure poporului pâinea mai efînă. Pe de altă parte însă sili pe ministru să desființeze taxa asupra veniului.

Aceasta fu o ușurare pentru clasa mijlocie, dar totuși chiar poporul de jos care suferea în fapt, salută cu entusiasm astă victorie a opoziției. Ea nu îi slujia la nimic, nu l'imbuna starea, dar cel puțin guvernul pe care l'ura era fâvins și asta îi ajungea pentru moment. Putem vedea de aci care era starea spiritelor.

Numărul nenorociților creștea necontentit. Din cauză că salariile se urcase, odată cu urcarea prețului lucrurilor de hrană, o mulțime de fabricanți și manufacturieri fuseseră siliți să se desfacă de o parte sau de toți lucrătorii lor.

Lipsa de lucru aduse curând foamea, și flămânzii se organizară în bande de *ludiiși* (destrugători de mașine). Aste bande furioase cutreeră țara, dărâmau fabricele, ardeau mașinile, adaogând destrucțiunei prădarea, focul, și întrebuițând chiar omorul.

La acea epocă, profitând de aste nenorocite împrejurări, opozițiunea par-

lamentară luă un rol pe atât de straniu pe cât și de nelușes.

În fond era tot aceeași luptă între Wigii și Tori, cari atunci erau la putere, adică antagonismul unui partid puternic și bogat cu un alt partid nu mai puțin puternic și bogat. Poporul n'avea nimic de sperat de la victoria sau înfrângerea unora sau al altora. Wigii hotărâra să-l dea un interes pentru astă luptă.

În Camera torzilor, lordii Grey, Land-sown, Holland, Belford și câți-va alții, a căror familii apăruse în tot d'aua drepturile poporului, vorbiră și mai viu pentru el.

În Camera comunelor, Eric Brougham, lord Russel, Hobhouse, Sir Robert Wilson, făcură tot așa.

Drept vorbind, nici entusiasmul, nici un adevărat sentiment de milă pentru suferințele poporului, nu împingea pe toți acești nobili seniori să lupte pentru el. O făceau mai mult de neoye ca să îndeplinească oare-cum o îndatorire ce făcea parte din patriotismul lor parlamentar. Pentru aceia ei nu erau reformatori de cât din punctul de vedere politic, pe când tocmă din punctul de vedere social se cereau în Anglia reforme și instituțiuni noi în raport cu grozava situațiune în care se aflau lucrurile.

Sir Francis Burdett, singur, făcea în acest sens opozițiunea ministerului, și am văzut în ce discredit cazuse pe lângă colegii săi și pe lângă familia regală.

Dar pe de altă parte își câștigase ast-fel o mare popularitate și de și câți-va invidioși susțineau cu tărie că până la urmă are să ajungă și să joace cu ambele partide: curtea și poporul, era slăvit de acest din urmă care vedea în el unicul său apărător în parlament, și mai cu seamă cea mai mare a sa speranță.

XI.

William Castle.

Cititorii noștri ne vor ierta de sigur digresiunea istorică indispensabilă, pentru a cărei dezvoltare am consacrat un capitol întreg. Lucrarea noastră nu e o lucrare de fantazie; ca acei cari se îndeletnicesc cu ea s'o poată înțelege în întregul precum și în amănunțimele ei, trebuie numai de cât să și facă o idee de pasiunea politică și suferințele de tot felul care rodea poporul englez pe vremea când se petrec evenimentele ce ne am apucat să istorisim. Vom profita de ast prilej ca să încredințăm, o dată pentru tot d'aua pe cititor, ca nu născocim, că toate persoanele din istoria asta au existat, ca ele au jucat rolurile în care le arătăm, și că partea noastră de muncă, în această istorie în fond, constă în alcătuirea formei, pe care am încercat s'o facem interesantă.

Tot așa e și cu faptele și discursurile lor; am aflat pe unele, am citit pe cele lalte în actele celebrului proces a *insurrecțiunei de la Spa-fields*, a cărui rezultat va da un desnodământ natural

dramei noastre. Acum ne întorcem la acțiunea noastră pe care n'o vom mai părăsi-o.

În momentul când Mac Allan și Sir Francis Burdett intrară în sala cea mare a tavernei Dudulub, aspectul întrunirii care se ținea sub președinția lui William Castle, era foarte frumos de văzut și foarte animat.

Pe o estradă așezată în fundul acelei odăi mari, în jurul unei mese de lemn alb ce părea acum de eben din cauza vechimei sale, stătea biroul, compus din William Castle, president, din cei doi frați Weston, unul ferar, de felul lui, cel lalt tâmplar. Acum erau membrii.

Împrejurul lor, o mulțime deasă, parte în picioare, parte sezând dupe cum apucase, să strânga, se îngrămăda, ascultând cu lăcomie cuvintele aprinse a le oratorului, care atunci nu era alt de cât Weston junior.

În sala, luminată numai de patru lampe fumegânde, predomină o atmosferă grea, deasă, înabușitoare. Aburii infecti, rezultând din putregiunea generală, se ridicau de pretutindeni, amestecați cu mirosul tare al pipelor și cu răsuflările alcoolice. Respirațiunea celor o mie opt sute sau două mii de inși, întruniți în acest loc prea strâmt pentru ei, cu toată întinderea sa, încălzise până la urmă aerul și l' stricase într'atăt ca nu mai era de suferit pentru cine venea de afară.

(Va urma).

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO -27, STRADA LIPSCANI, 27- CURSUL BUCURESCI 24 Iulie 1886

Table with financial data including Rente amortizabila, Rente perpetua, Oblig. de stat, etc.

DE INCHIRIAT de la St. Gheorghe 1887 moșia Tântava ce țize și Bacau din districtul Ilfov...

DE INCHIRIAT (de la Sf. Dumitru anulul curent) casele, grădina și teatru cunoscute sub numele «RAȘKA» din Strada Academiei No. 28.

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Hiott din Str. Luterană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere...

CASAVAL DE PENTELEU din cășările d-lui St. Borăneșcu perfectonat și calitate superioară UNICUL DEPOU PETRACHE IOAN Vis-a-vis de palatul Regal

DE INCHIRIAT chiar de acum, un otel situat Calea Victoriei No. 147 împreună cu dependințe, grajd, șopron, curte, grădină, gaz aeriform în casă...

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă...

MOSIA STREJESTI din plasa Otulului de sus districtul Roman, partea convenient d-nei Alexandrina Grădișteanu doctor Darvari și Iosef Darvari se dă în arenda de la 23 Aprilie 1887...

DR. VASILESCU Domiciliat în Calea Rahovei 44, da consultațiuni în toate zilele de la orele 5-6 post-meridiane.

O DOMNISOARA Absolventă a cursului secundar și având «Diploma de maturitate», se oferă a da lecțiuni, în vre-o familie pentru cursul primar sau secundar...

MOSIA POIANA SATULUI, din dist. Ialomița pl. Ialomița, partea subsemnatului, împreună cu casele cele mari aflate pe dânsa...

TUICA VECHIE SI VIN la magazișina de vin de la d-nu Isaia Lerescu din Str. Episcopiei, vis-a-vis de grădina se vinde la butelii țuca de 10 ani, veritabilă garantată pe un leu butelia de jumătate oca dreaptă a lui Cuza și vin veritabil de masă ușor și curat pe 40 bani butelia.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA”

No. 3, STRADA EPISCOPIEI, No. 3

CALIMANESTI MARELE HOTEL AL BAILOR IN JUDEȚUL RIMNICU-VALCEI 200 CAMERE SI SALOANE 200 CAMERE SI SALOANE director Baptistin Mars HUGUES se va deschide la 113 Iulie 1886

A. ENGEL BUCURESTI No. 7, Strada Carol I, No. 7. Recomand onor. public vechiul și marele meu magazin de lămpi precum și un mare asortiment de articole necesare pentru menaj și bucătărie. BAI CU APARATE PENTRU DUSI

LIBRARIILE CENTRALA J. RANISTEANU BUCUREST -21, RUE DE LA VICTOIRE, 21- NOUVEAUTÉS EN VENTE Rollet de l'Isle, Au Tonkin et dans les mers de Chine un beau vol. illustr. cartonné toile. fr. 49.-

INSTITUTUL MEDICAL BUCURESTI 6.-STRADA VESTEI.-6 Sectia medicala 1. Hydroterapia - 2. Electrizare - 3. Inthopede - 4. Gimnastica medicala - 5. Orhiala - 6. Masajii sistematici - 7. Serviciul domiciliu - 8. Consultații medicale.

ATELIER DE LEGATORIE COSTACHE ALEXANDRESCU de la Sf. Gheorghe s'a mutat din Cassa Filitii Strada Biserica Eni No. 1 In Cassa Bisericii dintr'o zi tot Strada Biserica Eni No. 10.

DE VĂNZARE sau de ARENDAT MOSIA POLOCINUL DE SUS departare 10 minute de gara Tutova și ora de orașul Bărlad. Are 340 lăci arabile, 25 fânăți și 35 pădure...

BERARIA LA STEAGUL NATIONAL Bulevardul Elisabetain Palatul Bailor Eforiei La 1 Iuliu st. v. se va deschide beraria având la dispoziția onor. public, bere și vinuri de toate calitățile...

CAMPINA BAI MINERALE SULFO-ALCALINE Stagiunea 1 Iunie-15 Septembrie Stabiliment așezat în localitate foarte frumoasă și sănătoasă. În timpul de patru ani de când funcționează a dat rezultate remarcabile...

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 IUNIE) 1886

Large table with train schedules for various routes including Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Sianic, Veresti-Botosani, Galati-Buzeu, Iasi-Roman, Constanta-Cernavoda, Ploesti-Predeal, and Ploesti-Ploesti.